

MỘT THỜI ĐÃ XA

Phạm Phúc- PHT

Con mưa kéo đến đẩy lùi những tia nắng yếu ớt còn sót lại của buổi chiều ảm đạm, những giọt nước rơi tí tách đều đặn qua kẽ lá, bóng đêm dần tới và những chiếc đèn đường bậc sáng. Ngồi một mình thơ thả nghĩ về quá khứ, khung cảnh êm đềm của một thời đã xa, Pleiku nắng bụi mưa bùn gợi lại trong tôi nhiều kỷ niệm thuở áo trắng học trò, mới hôm nào mà nay đã hơn 40 năm, nơi đó có em và tôi sau những giờ tan học lang thang trên đường Trịnh Minh Thế rợp bóng cây, các hàng quán trên đường Hoàng Diệu và giây phút chia tay muộn màng tiếc nuối. Tôi tự hỏi? Sao thời gian ngắn quá, không đủ cho những đôi tình nhân như tôi và em thối lộ hết tình cảm yêu thương triệu mền mà tạo hóa ban tặng trong hai tâm hồn, nguyện dành cho nhau những gì tốt đẹp nhất, thy vị nhất của tình yêu, em đến như một thiên thần làm tâm hồn tôi xao động, sự thánh thiện trong em làm cho tình yêu của tôi trở nên cao thượng và đầy huyền nhiệm, tôi mơ, tôi ước ao một ngày nào đó, tôi và em lên đèn trên con thuyền tình yêu đầy hoa mộng. Nhưng dòng đời đâu có gì phẳng lì, như mùa đến rồi mùa lại ra đi, mang theo những mộng ước của tuổi học trò ngày ấy, phút chia ly tôi và em nghẹn ngào nức nở, nước mắt rơi cho cõi lòng héo hắt, nụ cười méo mó những vết hằn sâu, khúc nhạc đau thương làm hồn tôi chết lịm, tôi và em hai đứa nhìn nhau nước mắt lưng tròng, sự im lặng đồng lõa cho sợ giây tình yêu đã đứt, tôi xa em? Em xa tôi? Câu hỏi nào dành cho hai đứa, để rồi đến hôm nay sau 40 năm vẫn chưa có câu trả lời

Ngoài kia mưa vẫn rơi đều, sự im lặng của gian phòng, trong bóng tối cô đơn của cuộc đời, nhớ về em nhìn những gì đã đi qua trong cuộc đời của một thời áo trắng đầy kỷ niệm luyện thương, tôi luôn cầu nguyện em được bình yên, nhiều hạnh phúc, tràn đầy tình thương và chỉ cầu mong một ngày nào đó khi nghĩ về quá khứ hãy chạnh lòng nhớ đến tôi như những ngày xưa ta còn có nhau, những nụ hôn vội vã, hẹn hò, giận hờn vu vơ, những lần đêm từng bước chân trên con đường vô định...

Đâu đó tiếng nhạc buồn nhẹ nhàng nức nở vang lên ***“Còn thấy gì sáng mai đây thôi ta còn bạn bè- Giọt rượu nào mãi chua cay trong tình vẫn u mê-Từ một ngày tình ta như núi rừng cúi đầu- Ôi tiếng buồn rơi đều nhìn lại mình đời đã xanh rêu”*** Xin chọn lời hát này thay cho đoạn kết và luôn nhớ đến em (**Tân Nguyên- Pleime 1973**)

phucdongdung@gmail.com

0905963704